

dućanu. U to je osjetio poziv za Franjevački Red. Svjetova se sa svojim ispovjednikom O. Špirom Tomićem iz K. Štafilića i odredi stupiti u Red. Roditelji su već davno bili umrli, a bratu me je bilo žao, što ga ostavlja; ali ipak ne usprotivi se, kad je vidio da ga Bog zove. U novicijat je stupio godinu dana prije O. Miloša i drugova mu u Zaostrugu, 30. listopada 1864, zajedno s Fra Virgilom Perićem, kasnijim vitezom i zastupnikom u carevinskom vijeću u Beču, s Fra Danom Markovićem i drugima. Učitelj im je bio O. Pijo Poljak. Slijedeće godine istog dana položio je zavjete na ruke istog učitelja O. Poljaka, prema ovlaštenju provincijala O. Ivana Šimunovića. Nakon toga učio je bogoslovlje u Šibeniku i u Makarskoj. Prvu Misu rekao je god. 1868. God. 1870 postao je učiteljem novaka u Visovcu. Tu je službu obnašao do god. 1882. O. Bačić o njemu bilježi: »Homo sanctus. Svak je na Visovac letio, da se ispovjedi pred O. Alfonzom. Revan za službu Božju, pazio je uvijek na sjaj kuće Božje. Dake je uzgajao više svojim primjerom nego riječju«. ¹⁰⁹ Svršivši službu učitelja novaka, dobio je naslov eksprovincijala. Iz Visovca je došao god. 1882 u Split, u samostan Gospe od Zdravlja, u kom je boravio do smrti. Na 17. V. 1882 izabran je za vikara samostana, i tu je službu obnašao uz male prekide do 16. XII. 1904. U Splitu je razvio tihi, ali snažni duhovni rad. U njega se je gotovo svak ispovijedao, svećenici kao i obični vjernici. Gotovo nije bilo bolesnika, naročito na Dobromu, koga on na smrti nije dvorio i providio Svetotajstvima umirućih. Bio je dobar slikar. Naslikao je više slika: Imena Isusova za crkvu Imena Isusova na Miljevcima, sv. Vida na Zelovu, Gospe u zidu — kapelici kod groblja u Brnazima kod Sinja. Do smrti je uređivao Kalendar naše provincije. ¹¹⁰ Blago je preminuo 13. listopada 1905 u 72. godini života. Provincijalni nekrolog o njemu veli: »M. P. O. Alfons Talaja, naslovni eksprovincijal, bivši učitelj novaka, uvijek odan molitvi i pobožnosti, vjerni sljedbenik sv. O. Franje, subraći je davao primjer serafinskog života u duhu i disciplini redovničkoj, okrijepljen Svetotajstvima umirućih, godine 72. svoga života blago je predao dušu Stvoritelju«.

¹⁰⁹ Nekrolog, 361.

¹¹⁰ Bačić, Nekrolog, 361.